

lag for at samle flere behandlinger; udnytte fordelene ved specialisering bedre og sikre den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne i sundhedsvæsenet. For at undgå eventuelle kompetenceglidninger og gråzoner afgrænses regionernes opgaver positivt i lovgivningen. V, DF og KF mener, at regionerne skal have lige økonomiske muligheder for at løse deres opgaver. Derfor skal regionerne ikke udskrive skatter, men finansieres af bidrag fra stat og kommuner.

Staten fastlægger de overordnede rammer for kommuner og regioner og løser opgaver, der mest hensigtsmæssigt varetages centralt. V, DF og KF mener således, at det bør være en statslig opgave at sikre nationale hensyn og værdier på miljøområdet og en korrekt og ensartet skatteligning. Staten sikrer også, at specialiseret viden er tilgængelig for kommunerne på bl.a. det sociale område.

V, DF og KF ønsker en klar ansvarsfordeling og et opgør med de gråzoner, som i dag står som modsætningen til princippet om borgeren som omdrejningspunkt for opgaveløsningen. Det sikres gennem en klar og entydig fordeling af opgaverne. Den klare ansvarsfordeling understøttes af finansieringsmodeller, der modvirker kassetænkning. Det gælder ikke mindst på sundhedsområdet, hvor kommunal medfinansiering af borgernes behandling betyder, at kommune og region har en fælles interesse i at holde borgerne raske.

Det er reformens perspektiv at sætte borgerne først i den offentlige opgaveløsning. Og det er V's, DF's og KF's forventning, at det perspektiv også vil præge indretningen af de nye kommuner og regioner. Samlingen af de nære opgaver i kommunerne vil skabe et mere handlekraftigt lokalt demokrati og et tydeligere ansvar hos politikerne i forhold til deres vælgere. Kommunestyret i Danmark bliver styrket. Det giver også et solidt fundament for at fortsætte decentraliseringen ved løbende at give indflydelse til borgerne i f.eks. kommunale institutioner og lokalområder.

Samlet finder V, DF og KF, at Det nye Danmark rummer alle de kvaliteter, som det kræver at videreføre den danske model langt ind i det 21. århundrede. Med en solid demokratisk forankring, bæredygtige enheder og den rigtige fordeling af opgaverne er vejen banet for en moderne offentlig sektor på borgernes præmisser.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag. Begge partier har i hele forløbet deltaget konstruktivt i debatten om nye og mere robuste kommuner med det formål at forbedre rammerne om løsningen af en lang række offentlige opgaver og for at sikre borgerne den bedst mulige betjening.

Det nye kommunale landkort med 98 kommuner er, i alt væsentligt, tegnet lokalt af borgerne selv. Mange steder er det sket i en engageret debat mellem borgerne og de folkevalgte. Den politiske debat og de beslutningsredskaber, der lokalt er anvendt for at skabe de nye kommuner, er meget forskellige. Mange steder har borgerne været direkte inddraget i beslutningsprocessen gennem folkeafstemninger. Andre steder har der været bred enighed – både mellem de folkevalgte og i befolkningen – om den eller de nabokommuner, som man har ønsket at gå sammen med i en ny kommune. Desværre har der også været eksempler på mindre heldige forløb og mindre lydhørhed over for større dele af den lokale befolkning. Dog er de positive processer og en god dialog mellem borgerne og de folkevalgte det hovedindtryk, der står tilbage, når man foretager en samlet vurdering af hele det forløb, der har ført frem til det nye kommunale landkort.

Ikke mindst på den baggrund har S og RV ønsket at være med i en samlet aftale om de nye kommuner. Dette ønske er udtryk for respekt for det store arbejde og den brede enighed, der de fleste steder er skabt lokalt om de nye kommuner. Dermed sikrer S og RV også et bredt flertal bag den del af reformen, som meget gerne skal være holdbar mange år ud i fremtiden.

Selv om det meste var klarlagt lokalt, udestod der en række større og mindre uafklarede spørgsmål, som måtte håndteres fra centralt hold for at færdiggøre kortet med de nye kommuner. S og RV har i den proces, der de seneste par måneder er tilrettelagt centralt, forsøgt i størst mulig omfang at lytte til lokale ønsker.

Derfor er der afholdt en række folkeafstemninger for at afklare kommunegrænserne i flere af de nye kommuner. Hovedparten af disse afstemninger er afholdt med baggrund i lokale underskriftsindsamlinger, der har dokumenterede brede borgerønsker.

Herudover udpegede partierne bag forliget tidligere indenrigsminister Thorkild Simonsen,